

Ifjúsági tábor Sikondán

Ragyogó nyár, napfényes madárcsicsergés köszöntötte a Sikondára érkező kiskunhalasi és komlói vendégeket június 10-én, amikor ünnepélyesen átadták a 100 személyes ifjúsági tábort.

Simon Gábor a Kiskunhalasi Városi Pártbizottság első titkárnak üdvözlő szavai után Dr. Babinyecz Ferenc a Bács-Kiskun megyei pártbizottság titkára tartott beszédet.

Két évtizede már, hogy a Kiskunhalas környékén élő fiatalok, úttörők ezen a helyen táboroznak és ezután évente 700-800 úttörő ebben a remekül megépített korszerű táborban üdülhet.

„Nekem alföldi embernek valamilyen esoda ha a hegyek között tölthetek el egy-két napot. Amikor ideérkeztem a sikondai völgybe elképzeltem, hogy az itt üdülő gyerekek is nagy örömmel töltene el itt 10-15 napot.”

Barátság-híd épült itt Kiskunhalas és Komló városok között a táborépítés hat évig tartó kemény munkája során. A két város pártbizottsága, a két tanács, a két város KISZ-bizottsága az üzemek, vállalatok vezetői és dolgozói egyetértésben dolgoztak a táborépítés során.

„Ha a gyerekekről, a felnővekről nemzedékről van szó, nincs az az áldozat és feladatvállalás mely ne érné meg.” — mondotta beszédében Babinyecz Ferenc aki e gondolatok jegyében adta át a tábort.

Ezt követően Szécsényi Mihályné a Kiskunhalasi Jurányi Miklós Úttörőház igazgatója szölt, aki az úttörők, a majdnem itt üdülők nevében vette át a tábort. „Megköszönöm ezt a tábort mindazoknak, akik építették és a megvalósítását segítették” — mondotta.

Simon Gábor és Somogyi Antal a városi tanács elnökhelyettese 60 kiskunhalasi és komlói kollektí-

vának, valamint 31 személynek adta át azt az emléklapot, melyet Bodor Miklós kiskunhalasi grafikusművész erre az alkalomra készített.

Végezetül Somssich Lászlóné Komló város pártbizottságának első titkára kért szót aki nagy szeretettel köszöntötte a kiskunhalasi vendégeket. A 200 kilométer távolság ellenére kialakult elvtársi baráti kapcsolatot ápolják a jövőben is. „Remélem, hogy ez a kapcsolat csak erősödni fog, és ha a jövőben is szükség lesz valamire, akkor is segítünk majd” — mondta.

Kispéter Imre

Állati (gyógy)szertelenség

Füben, fában az orvosság?

A napokban egy személyautót láttam, a csomagtartóban hallatszó bégelés jelezte, hogy az úticél nem a megszokott lehet, mivel vásár sem volt aznap. A vezetője elmondta, hogy Öregcsertőről jött, beteg a baránya, s nem kap gyógyszert. Elhatározta, elindul s addig járja a megyében az állatorvosokat, amíg valaki segíteni nem tud. Az úticél — immár a tizenötödik helyen! — dr. Horváth László állatorvos lakása volt. Valóban ilyen gondok lennének az állatgyógyászati területen? — vetődött fel bennem a kérdés.

MIT MOND AZ ÁLLATORVOS?

Megkerestem dr. Horváth László állatorvost, aki több mint három évtizede látja el ezt a feladatot a városban.

Sajnos, a helyzet nagyon rossz, mondhatnám, kritikus. Több évtizedes praksisom alatt arra volt már példa, hogy az alapgyógyszerekből egy-kettő hiányzott, de ezt mással lehetett helyettesíteni. Jelenleg ott tartunk, hogy a több mint tucatnyi alapgyógyszerből egy sincs! Az egyik termelészvetkezeten a negyedmillió harmadik negyedik

hete egyetlen gramm gyógyszer nélkül van a telepen. Rossz rá gondolni, mi lenne, ha valami betegség lépne fel. Csak a gondozói munka lelkiismeretességében bízni — kevés. Nem tudok adni például libainfluenza vakcinát, ugyanilyen szérumot, parteureosis elleni vakcinát, baromfikolera elleni vakcinát, vagy nincs egyetlen gramm neo-te-sol sem. Nem tudom, mi lesz a helyzet, ha rövid időn belül nem lesz javulás.

MIT MOND A GYÓGYSZERESZ?

Boldizsár Jánosnak, a Kabay János Gyógyszertár (Eötvös utcai) vezetőjének ismétlem meg a kérdést.

— Egy hónapja, hogy nagyon rossz az ellátás, nem vagy alig kapunk a megrendelt állatgyógyászati szerekből, vakcinákból, premixekből. Az évek alatt kialakult az a stabil igény, hogy miből, mennyire van szükség. Köztudott, hogy a városban és környékén jelentős az egyéni állattartók száma, havi 80-90 ezer forint az átlagos forgalomunk az állati gyógyszerekből. Sajnos, ez jócskán csökkent, jelenleg alig tudunk még alapgyógyszerekből is kiszolgálni. No, de jókor jött, mert havon-

ta kétszer szoktunk rendelni és kapni gyógyszert, éppen most jött meg az áru, meg tudom mutatni, hogy miből, mit rendelünk és mit kaptunk. A megrendelt húszféle gyógyszerből 13-ból egyáltalán nem kaptunk, a maradék hétféléből volt, hogy a rendeltnek töredékét kaptuk. Nagy kincsnek számít a neo-te-sol, ebből a kért 320 dobozzal szemben 160-at kaptunk, ez pillanat alatt el is fogy. A külföldi gyógyszerekből a tőkés import nem érkezik, pedig a gallimycin, chlorocid injekció égetően szükséges lenne. A szocialista importárúkból még úgy ahogy kapunk.

MI A TEENDŐ?

A helyzet pontos okát vizsgálják, állítólag az illetékesek is tudnak a vészes gyógyszerhiányról. Gyors megoldás azonban — ismerve a magyar mentalitást — nem valószínű. Addig is mi a teendő?

Bízunk az állategészségügyi szabályok maradéktalan betartásában, abban, hogy a járványok, betegségek elkerülnek a Halas környéki állattartó telepeken. S ha mégsem? Higgyünk abban a népi bölcsességben, hogy füben, fában az orvosság. Ezekből pedig van bőven Halason is.

Horváth Róbert

Közösségben

Az utóbbi évtizedben szembetűnően változtak kulturális igényeink, lehetőségeink, szokásaink. Azon persze már lehet vitatkozni, hogy ezek a változások az öröndetes, vagy inkább az elkeserítő jelzővel illethetők-e. Gazdasági életünk megtorpanásai egyfelől a kultúra drágulását idézték elő, másfelől — az úgynevezett második gazdaság elterjedésével — megváltoztatták az emberek életmódját, életvitelét. S különösen a művészetek iránt legfogékonyabb értelmiségiek anyagi gondjai aggasztóak.

Nem csoda, hogy rohanó világunkban egyre inkább az úgynevezett passzív befogadási formákat — a tévézést, a videózást, az újságolvasást, stb. — választják kulturális igényeik kielégítésére az emberek. Ennek a térhódítását statisztikai adatok bizonyítják, mint ahogy azt is, hogy a színház- és koncertlátogatók száma stagnál, a különböző művelődési, művészeti kisközösségek: klubok, szakkörök, amatőr együttesek, stb. száma pedig csökken.

Csökken, ám mindig hallani újak születéséről szerte az országban. A magyarra valószínűleg az emberek önkifejezési vágyában keresendő. Furcsa kényszer ez, mely arra ösztökél, hogy valamilyen módon, formában — vászonra festve, kőbe vésvé, a zene, a tánc nyelvén, avagy versbe öntve — elmondjuk, megmutassuk mindazt, amit érzünk, gondolunk önmagunkról, illetve a körülöttünk derülő vagy boruló világról. Ez a kényszer általában erősebbnek bizonyult a szükségnél, nemesebbnek az anyagi fontolgatásoknál. Ugyanakkor — lévén az ember kollektív lény — egy másik kényszerrel párosul: megmutatni másoknak, amit (ilyen-olyan színvonalon) alkottunk.

Valahol itt keresendő az azonos érdeklődésű emberek között szerveződött közösségek jelentősége, amelyekben a bemutatkozásra, illetve a nevelő-segítő kritikára egyaránt alkalmas teremtnek. S mindez újabb ösztönző erő lehet az önkifejezésre, az alkotásra.

Persze kulturális életünket tekintve, egyoldalú lenne, ha csak a művészeti közösségek jelentőségét méltatnánk. A különböző klubok — dícséretes példaként említhetők az ország legkülönbözőbb részén szerveződött, jórészt értelmiségiek tömörítő Új Tükör Klubok, közöttük a kitűnően működő kiskunhalasi — a lehetőségek sokaságát kínálják az új ismeretek, esztétikai vagy egyéb élmények szerzésére. Vagyis a nem kimondottan alkotásra, hanem „csak” művelődésre inspiráló közösségekben jó alkalmak vannak arra, hogy a hasonló érdeklődésű tagtársak — sok esetben a meghívott előadókkal, írókkal, művészekkel, stb. közösen — megbeszélhessék, amit éreznek, gondolnak a világról, illetve jelenségeiről. S a véleménycsereknél, a vitáknál változatlanul megvan az a nagyszerű tulajdonságuk, hogy nemcsak gyarapíthatják: el is mélyíthetik az ismereteket, több oldalról világíthatnak meg egy-egy kérdéskört, jelenséget. Emellett — szintén nem mellékes — közösségi szemléletre, magatartásra nevelnek az együtt töltött órák és évek.

Változó és egyre gyorsuló világunkban sokan elfordulnak a művelődést szolgáló vagy az önkifejezést, az alkotást segítő, ösztönző kisközösségek felé. De mindig születnek újak, amelyek — a bennük rejlő lehetőségeket ismerve — örömmel üdvözölhetünk.

Koloh Elek

ÚJ LAKÁSOK

Fotó: Ferincz János

Újabb impozáns épülettel gazdagodott Kiskunhalas. Elkészült a Mátyás téri 33 lakásos épületkomplexum. A második ütemben megépített 16 lakás kialakítása. A vállalat lehetővé biztosított arra is, hogy ki-kij saját ízlésének, pénztárcájának megfelelő szerelvényeket, burkolóanyagokat építtessen be. Így az — esetleges —

utólagos átalakítással járó tortúra, a többletkiadás elkerülhetővé válik.

A környezet rendbetételét, kiépítését, a ház földszintjén lévő garázsok, üzlethelyiségek teljes befejezését június végére ígéri az építészvezető.

K. P.

Ünnepi könyvhét némi ünnepnaptárral

Gutenberg forog a sírjában

Halas könyvbarátai jól ismerik a város egyetlen könyvesboltját, s annak minden munkatársát. Sokan vannak, akiknek az évek során sikerült megkérni, jó kapcsolatot kialakítani velük, s vannak, akik esküsznek arra, hogy egy-egy jó könyvet csak vidéken tudnak beszerezni. Az idei könyvhétet azonban magasra csaptak az indulatok, vásárlók és eladók között, s voltak pillanatok, amikor talán Gutenberget is elátkozták keserűségükben.

Amikor az üzlet vezetőjét, Honfi Ágostonnét felkerestem, hogy beszélgetést kérjek tőle, kétségbeesetten pillantott rám:

— Talán csak nem az ünnepi könyvhétről akarsz írni?!

Beismerő vallomásomra keserűen fakadt ki:

— Ezt én könyvnapnak nevezném inkább, nem könyvhétnek! Egyetlen nap alatt elfogytak a siker-könyvek. Azt hiszem, nem egyedül vagyok, aki az ünnepet a sikertelenségek között könyveli el. Ennyi vádat évek alatt nem kapunk, mint ez alatt a néhány nap alatt. Pedig hidd el, nem rajtunk múlott, hogy nem tudunk adni a keresett könyvek-

ből. Összetelefontam a fél világot, hogy küldjenek még, de a terjesztő vállalatok nem tudtak adni. Németh László: Levelek Magdához című könyvéből is csak úgy tudtam néhány példányt szerezni, hogy felutaztam Pestre, megvettem, beraktam a kocsiba és egyenes fuvarral hoztam a boltba.

— Miből volt hiányosok?

— Kevés volt mindenből, de a leghamarabb Cseres: Vízaknai csatája, Esterházy: Kitömött hattyúja és a Görgei emlékiratok fogytak el. A néhány példányt, művészet volt elosztani az indulásra. Kellett adni a két könyvsátorba, az állandó pavilonba és a bi-
zománysoknak is — majdnem minden cégnél van. A boltban szinte már nem is jutott.

— Talán vigasz, ha azt mondom, Szegeden is hajukat tépték az eladók. Hétfőn nálunk még volt olyan könyv, ami a szegedi boltban már hiány volt, mi lehet az ok?

— Kevesebb mű jelent meg, kis példányszámban, hivatkoztak nekem papírhányra is, de azt hiszem, a terjesztő vállalatok nem rendeltek, mert attól tartottak, az embereknek ke-

vesebb a pénzük nem költenek könyvre, raktároznak meg nem lehet. De mindez rajtunk csapódott le. Reménykedek az utánnyomásban, a vevőket is ezzel biztatjuk, hogy rendeltünk, várjuk, hogy rámozduljanak a megfelelő helyen.

— Miért nem volt nálatok a kimondottan Halast és környékét érintő Lakatos Vince könyvből, a Kunsági krónikából?

— En sehol, semmilyen kiadványban nem találkoztam vele, egy reklamáció kapcsán kezdtem el kutatni utána, s megtudtam, hogy a terjesztő vállalatok nem vették meg a kecskeméti Forrástól, aki vállalta a kiadást. Ráadásul ők sem küldtek kínálatot a boltunknak, hogy rendelkezessünk. Pedig pont ez a környék fogékony lett volna rá. Most kaptam az ígéretet, hogy a Megyei Könyvtár átad kétszáz példányt, így napokon belül lesz nekünk is.

— Vége a könyvhétnek. Van már kalkuláció a forgalomról?

— A tavalyi 600 ezres forgalmunknak alig valamivel haladtuk meg a felét.

— Ez — gondolom — nektek személyes veszteség is.

— Hogyne! Hiszen érdekeltek vagyunk a forga-

lombban, ez jövedelemérdekeltségű üzlet. En állítom, a mi boltunk kínálata mindenkor a magyar könyvkiadást reprezentálja. Úgy tíz évvel ezelőtt joggal ért bennünket az a vád, hogy ide több hónapos késéssel jutnak el a könyvek. Ma már ez sem igaz, hiszen úgyszólván naprakészek vagyunk.

— Sokan vélik úgy, hogy ideje konkurenciát teremteni a városban.

— Ez így is van. Hidd el, nem félünk tőle! Mi eddig is nagy szeretettel végeztük ezt a munkát, a verseny pedig még fokozza majd a lelkesedésünket. Ebben a boltban 15, 25, 26 éve dolgoznak a kollégák, magam is 24 éve vagyok a szakmában, el sem tudnám képzelni másként az életem. Persze nemcsak kudarok érnek, hanem sok kedves, szívet melegenítő élmény is. Olvasd el például ezt a lapot! Szegedről érkezett köszönő sorok, hogy három év után is evidenciában tartották a vevő kérését, s értesítették egy időközben megszerzett könyvről.

Kifelé sétálunk, az üzlet még mindig tele vásárlóval, s már menteközben hallom a mentegetőzést:

— Azonnal telefonálunk, ha megküldik.

H. T.

Tárgyalóképes általános iskolások

Több éves hagyománya a városi pártbizottságnak, hogy egyszer egy évben beszélgetésre hívja a város általános iskoláit.

A közelmúltban Simon Gábor, a pártbizottság első titkára fogadta a 14 évesek közel 150 fős küldöttségét a szavazógépes tanácsteremben. Beszélt a város eredményeiről, de nem hallgatta el a gondokat sem. Megszavaztatta a hallgatóságot a diákélet, az úttörőmozgalom kérdéseiről, s a válaszokból kint, hogy a gyerekek kritikusan szemlélik önmagukat és a felnőtteket is. A többség úgy ítélte meg, hogy a mai diáknak van szabadideje, s azt szívesen fordítja sportra, kirándulásra, hogy igényelnek az új, tartalmasabb úttörő programokat, a korszerűbb tudást az iskolától, mert szerintük ma Magyarországon van jövője a tanulásnak, a szellemi munkának.

A kérdések mutatták meg igazán, hogy a felnővekvő nemzedék nem közböcs lakóhelyének, környezetének jelene és jövője iránt. Erdekelték őket a kábeltelevízió sorsa, a Sóstó jövője, a város útjainak állapota. Felemelték szavukat a környezetszennyezés ellen. Felvetették a Dongérs-csatorna megóvásának módjait: be kellene fedni a szennyeződések ellen vagy alkalmazza a város gátort, aki ellenőrz. Jelezték, hogy a városban sok gazdátlan kutya kóborol, a város mellett pedig fedetlenül hevernek a lelt állatok tetemei. Sérelmezték, hogy a sportlétesítményekbe nem jutnak be tömegesen, hogy túl sok helyen árulnak a városban szeszest. Mivel nyolcadikosok voltak jelen többségben, érdeklődtek a nyári munkavállalási lehetőségekről. Munkatársunk utánaírt a válaszoknak.

Dolgozzon a gyerek, de hol?

Körkérdés a tanulók nyári munkalehetőségeiről

Véget ért a tanítás, sok szülő van azon a véleményen, hogy a tétlen itthoni csellengés helyett néhány netet dolgozzon a gyerek, tanulja meg a munka becsületét, s az így keresett pénzt hasznos célra fordítsa. Azonban többen bosszankodva mesélték, hogy dolgozna a gyereke, de nincs hol.

Hogy is áll a helyzet? — ennek eredtünk a nyomába.

Nincs sok munkalehetőség — vallja a munkaközvetítő

Első állomás a munkaügyi szolgálat iroda. Itt gyűjtik össze, hol, milyen munkaerőre van a munkáltatóknak szüksége. Itt elmondták, hogy áprilisban minden halasi vállalatot megkerestek, jelezték vissza írásban, mennyi és milyen munkaerő foglalkoztatását kéri a nyári hónapokban. A kiküldött levelekre csak néhány munkáltató válaszolt, azok többsége is azt közölte, hogy csak a saját dolgozó gyermekeinek foglalkoztatására tartanak igényt. Mivel a gyerekek, szülők körében is elterjedt, hogy munkaügyben itt lehet, a Bem utcában, a 10 emeletes épület földszintjén levő irodában érdeklődni, sokan keresik fel, azonban kellő információ hiányában érdemi választ nem igen tudnak közölni. Az ide beérkezett munkáltatói igények alapján a fa és építőipari szövetkezet vár 10 fiút és tíz lányt, faipari segédmunkára, az állami gazdaság 8 fiút faipari segédmunkára. A MÁV pályafenntartási főnöksége 10 főt keres pályamunkára, a szertárfőnökség turnusonként 5-6 fiatalot foglalkoztat július-augusztusban segédmunkára, míg a

villamosfőnökség 6 fiatalat keres gyomtalánítási munkára. A Vörös Október termelőszövetkezet a virágkertészethez vár 5-6 lányt kerti munkára.

Van azért munka — vallják a vállalatok

Több munkahelyen szervezetter foglalkoztatnak nyáron fiatalokat, zömében a vállalat dolgozóinak gyermekeit — ez érthető is, azonban információk szerint itt is akadnak kivülről gyermekek is a munkavállalók között. A postahivatal 15 főt alkalmaz, zömében hírlapkihordói, kézbesítők munkára, de lesz akiknek a központban jut munka. Itt pillanatok alatt minden hely betelt, a jó munkáért cserébe jó kereseti lehetőséget kínálnak, a fiatalok foglalkoztatásával tudják megoldani a dolgozók nyári szabadságolását.

A Vörös Szikra termelőszövetkezet vár még 5-6 főre, akiket a szőlőben hajtásbujtató munkával bíznak meg. A Kiskun Közös Vállalat a nyári kukorica idegenelési, porzási munkára tud még egy-két fiatal felvenni.

Nyomozó munkánk eredményeként ennyit sikerült felderíteni, biztos azonban, hogy azért még ezen kívül is akad munkalehetőség a diákoknak. Azaz akadna, mert a munkaközvetítőnek nem jelentik be, így arról nem tudnak, tehát annyira mintha nem is volna.

A kör ezzel bezárul, s akinek nem volt kellő ismeretése, marad gyermekek az otthoni munka, a takarítás, kapálás a hobbyn, s az a felismerés, hogy jövő nyárra már jó előre el kell kezdeni a gyerekek munkahelyet keresni.

Horváth Róbert

Drávaszögi keresztek

1988. június 7-én 18 órakor az ünnepi könyvhét alkalmából Kontra Ferenc vajdasági íróval találkozhatott Kiskunhalas irodalmi kedvelő közönsége. A költő 6-án és 7-én a könyvtárunk hálózatán belül Tompán és Kelebián tartott rendhagyó irodalomórát általános iskolásoknak, valamint Kiskunhalas irodalombarátainak. A Városi Könyvtárban 14 órák díjátadó ünnepség zárta a „Vuk kérdez” és a „Barátunk a könyv” c. vetélkedőt, ahol a fiatal költő saját versének tolmácsolásával kedveskedett a jutalmazott gyerekeknek.

— Meglepett milyen szuggesztív módon mondtad el a versedet a gyerekeknek.

— Legtöbb versemet kívülről megtanulom, nálam nem megy az ihlet egyik percről a másikra, sokat átdolgozom, míg végül elfogadom. Közben van időm megtanulni. Az az elvem, hogy közönséget nem lehet tervezni, mindenkihez egyformán kívánok szólni.

— Két nap alatt három különböző környezetben találkoztál a közönségeddel. Mi a véleményed a gyerekek és a felnőttek versszeretéről?

— A tompai és a kelebiai gyerekek is érdeklődéssel fogadtak, értették gondolataimat, sokat kérdeztek és őszintén beszéltek. Jónak tartom az irodalom oktatást. A felnőttekkel való találkozásom azért volt kellemes, mert úgy éreztem szeretettel fogadtak és érdeklődést mutattak szülőföldem iránt.

— Középiskolai tanulmányaidat Pécsen végeztél a Nagy Lajos Gimnázium-

umban. Gondolom, már akkor komolyan foglalkoztál versírással?

— Negyedik osztályos koromtól kezdve írogatok verseket, novellákat. Harmadéves gimnazista voltam, amikor angol nyelvű versenyen a legjobb 10 közé kerültem. Érettségi után a JATE magyar-angol szakára jelentkeztem, s 1983-ban szereztem tanári diplomát.

— Mikor jelent meg első verses köteted?

— 1984-ben Jelenések címmel, majd 1986-ban Fehér tükörök címmel adták ki kötetemet. Sinkó-díjat is kaptam, ami nálatok József Attila-díjnak felel meg.

— A Drávaszögi ikonok című versed témáját — amit a gyerekeknek elmondtál — a szülőföld adta. Az évvégén megjelenő regényed címe Drávaszögi keresztek. A hasonló cím azonos indítatású?

— Igen. A Fórum Könyvkiadó minden évben pályázatot hirdet. Az idén az én regényemnek ítélték az első díjat. Érdekes, hogy első olyan történelmi témájú regény, amely a vidék életével foglalkozik. Olyan emberek fémjelzik szülőföldem múltját, mint Laskó Oszvald minorita szerzetes és Sztárai Mihály a reformáció egyik jeles alakja. Dédnagyanyám és sok-sok ismerős szájából annyi megörökítendő anekdota, monda ismert, hogy valójában gyerekkoromtól erős készletet érzek arra, hogy le kell jegyezni, meg kell ismertetni mindenkivel, akinek fontos a haza.

Rozsnyai Sarolta

közben elégedetten tekintett hölgyutasára.

Ha már (a jóvaltöbbség) így pertuba kerülünk, engedj meg, hogy elmondjam azt, amire akkor nem volt lehetőségem:

Helyzetéből ítélve (bár ez nem törvényszerű) lehet, hogy nem szívességből mégis balra, de az irányítás még úgy is kötelező! Ezt olyan adminisztratív előírások szabályozzák mint a KRESZ. Ebben az esetben a rendszabály egyben a demokratizmus biztosítója is. Ugyanis furesa módon — pillanatnyilag — a közlekedési szabályok pont egyformán érvényesek a BMW-re és a Trabantra még akkor is, ha ezt nehéz belátni.

Ferincz János

BMW-tlenül

A szürke, DN 02-00 frsz-ú, 324 d típusú BMW a Lenin tér felé tartott. Méltóságon végiment a Thorma János utcában, majd az OFOTÉRT sarkánál balra kanyarodott. Azután még kettő balra fordulás következett, az egyik úgy 20 méter után, a Jósika út végén, a másik pedig a postánál. A Hősök terén, a bank előtt fékezett és bevágott a bal oldalon lévő fizető parkolóba.

Az eset nem érdemelne említést, hiszen a város központjában ezt a körutat naponta

ként sok száz gépkocsi megteszi. De nem így! A szépség, hogy az volt, hogy a sorozatos balra fordulásnál a BMW vezetője egyszer sem használta az irányjelzőt. Miután megállt, én is fékeztem.

— Azért az indexet kellene használni! — szóltam az éppen kiszálló fiatalembernek.

— Saját dolgom, nem? — válaszolta hetykén.

— Nem egészen — mondtam az enyém és a többi közlekedő is.

— Akkor ne gyere utánam! hangzott a kurta válasz mi-

A múltnak kútja

Öröm volt az ország-út vándoraként elérni a falut, hisz' biztos lehettem abban, ha mással nem is egy ital hideg vízzel megkínálhatom magam. Mindezt egy jelszónak köszönhettem: artézi kutat minden falunak!

Apáink, nagyapáink neki is fogtak. Társadalmi munkában — árkot ástak, csövet fektettek, szerelvényeztek s lám siker koronázta mesterkedésüket.

Már halóban munkájuk, hisz nap mint nap látom, tapasztalom bedugul, elromlik, kidől egy régóta szolgálatot teljesítő kút. Nincs aki lábukat betapasztaná, nincs aki vizet várásolna rozsdásodó szájára? Higgyék el, múltunkat hordozzák. Bizonyítékul egy fotót mellékelek, de felhívnam a figyelmet: a kép csálóka, a szebbik oldalt mutatja. Aki nem hiszi tekintse meg a Gagarin parkban.

Robotka István

Csak Szegeden és Halason

1988. július 9-én 20 órai kezdettel újabb színvonalas kulturális esemény lesz az AMK Sportsarnoka, a világhírű Waterbury Chorale amerikai énekegyüttes négy vendégművészevel mutatja be „Az élet ígérete” című műsorát. A közönség megismerkedhet Amerika folk portréjával, három és fél évszázad népdalaival, táncával olyan eredeti amerikai hangszerekkel kísérve, mint például: bajno, fiddle hegedű, harmonika, dulcimer gitár. A műsor egyik vendége Jean Ritchie a híres népdal és ballada énekes hegyi cimbalmán ad elő és fellép a világhírű néptáncos Ira Bern-

stein is.

Sally Rogers és Howard Bursen pedig vokál szólókat mutatnak be. Az együttest 1986-ban üdvözlő levéllel tisztelte meg Ronald Reagan az Egyesült Államok elnöke, melyben jókívánságait töl-mácsolva kifejtette, hogy az együttes tevékenysége nagyban hozzájárul ahhoz, hogy az amerikai nép megismerje múltját, ápolja hagyományait, őrizze értékeit, s ezáltal erősítse azonosságát.

Az együttes műsorát a Szegedi Szabadtéri Játékokon és Kiskunhalason mutatja be...

Hátori Imre

Természetesen egészségesen

Ízelítő a Természetesen egészségesen hétvége egyik sokak számára legvonzóbb programjából, a kocogásból. Nincs teljesítménymérés, nem az az számít, ki hányadik helyen végez, csak a mozgás öröme teszi meg együtt a látót a nem sportoló felnőtt és a fiatal atléta. Remélhetően a mostani nézők jövőre már résztvevővé válnak.

Fotó: Ferencz János

Vass Katalin

SAROKBA SZORÍTVA

Kis robbanás nem robbanás

Nemrégén gázrobbanás történt egy családi házban. No nem nagy, vásárcsarnokot felégető, csak amolyan aprócska, kislipari méretű, amekkorát egy propán-bután palackocska pukkanása okozhat. Igaz, a tulajdonos másod- és harmadfokú égési sebeket szenvedett, de mi ez egy zsanár gáz-kitöréshez képest.

Először magam is megrémültem, különösen, amikor azt hallottam, hogy a robbanást állítólag egy hibás palack okozta oly módon, hogy a kinyitáskor lecsavarodott az egész berendezés, s az így kiömlő gáz gyulladt meg. Először, mondom, megrémültem. Rémületemben össze-vissza telefonáltam, hátha megtudok valami megnyugtatót arról a palackról, hogy kivizsgálták,

és nem is igaz, hogy hibás volt. Aztán megnyugodtam, megnyugtattak.

Igaz, nem vizsgálták ki, hogyisne, hova is jutnánk, ha mindenféle kis pikk-pukkra ugrálnának a felügyelők és vizsgálkodnának. Nem azért vannak ők! Nem, ahhoz azért nagyobb durranás kell. De azt azért így látatlanban is meg tudjuk ítélni — legalább is amúgy szó köztünk maradjon módjára —, hogy szerintük az a hernyó-csavar nemigen tud onnan csak úgy kicsavarodni.

Hát ez az! Most már aztán úgy megnyugodtam, hogy csak néha-néha álmodom apró, pukkanó, hibás PB palackokról, amik forgalomba kerülnek.

—s—

Megújulóban a Halasi Tükör

Örömmel számolhatunk be olvasóinknak, hogy lapunk — alig egy évvel az indulása után — formai megújulásra készült. Ma az országban egyre több heti- és napilap tér át a régi, elavult magassymású nyomdai technikáról a legújabbra, a fényszedésre és ofsetnyomásra. Legutóbb a népszerű Hetilap, a Rádió- és Televízióújság jelent meg új köntösben.

Szerkesztőségünk tárgyalásai a Papíripari Vállalatnál eredménnyel jártak, s az ő — ma legmodernebbnek szá-

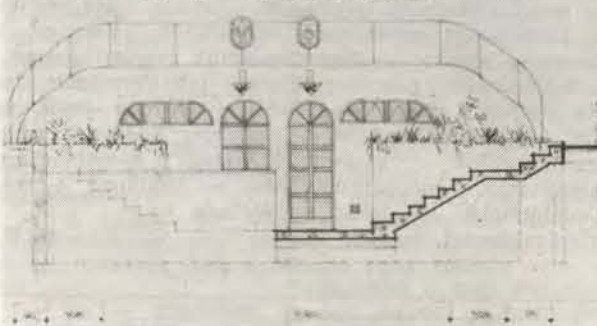
mitó — berendezéseikkel leg-utóbbi számainkról már példány készült. Elmondhatjuk, hogy egycsapásra meghódított bennünket az új technika.

Terveinkben a későbbiekre nézve a bővítés is szerepel. Szeretnénk egy betéttalpon növelni a lap terjedelmét, hogy ezáltal reklámokat, apróhirdetéseket is közé tephessünk.

Reméljük, olvasóink is örömmel fogadják majd a közeljövőben bemutatkozó új Halasi Tükört.

Az illemhely keletről nézve

KÉPZELTI HOMLOKZAT M-150
D-5 MESTSZET

Lapunk 10. számában Gazdag idők címmel írtunk a városban építendő illemhelyről. Alábbi képünkön a tervrajz látható. Kommentár nélkül. Emlékeztetőül: tudomásunk szerint a kivitelezés 2,1 millió forintba kerül.

Meghalt az életmentő

Június 9-én a délutáni órákban halálos kimenetelű baleset történt a sóstói strandon. A szemtanúk állítása szerint a tóban fürdőző gyerekek közül, egyik 10—12 év körüli fiú (lehet, hogy játékból) segítségért kiáltott. A közelben tartózkodó felnőttek, Hegedűs György autószerelő és bátyja Hedegűs János autóvillamosági szerelő azonnal a helyszínre siettek. Kiemelték a gyermeket, de egyikük, Hegedűs János mentés közben a víz alá bukott, s mire a partra vonszolták már élettelen volt. A gyors, szakszerű újraélesztési próbálkozások sem hozták már sajnos eredményt. A 10—15 perc múlva kivonult mentők és a háromnegyed óra elteltével megérkező orvos már csak a halál tényét tudták (tudta) regisztrálni. A boncolást követő orvosszakértői megállapítás

szerint: Hegedűs János halálát fulladás okozta.

Jóllehet Hegedűs János életét a gyors orvosi beavatkozás sem menthette volna meg, általában mégis felmerülhet a kérdés, vajon mennyire biztonságos a tó? A csúcsidőben gyakran 3—3500 fürdőzőt hogyan védik a vízbalesetekről, amikor nincs telefon és még ebben az időben egy CB-rádiót sem üzemeltet be a vízparton? Van-e egyéb megbízható technikai eszköz az esetleges gyors mentésre, betegellátásra?

Ezekről a kérdésekről faggattuk Pajor Kálmánt a Sóstó Fürdő Idegenforgalmi KFT ügyintéző igazgatóját.

— A strand felszereltsége — a 8/1978. BM. rendelet értelmében megfelel az előírásoknak. Egyébként nem is kaptunk volna engedélyt a megnyitására. A személyi feltételek is biztosítottak. Csúcsidőben két mentőrel teljesít szolgálatot. Az egyik csónakkal állandóan a vízen van, a másik a parton figyel. A telefonkérés mindmáig nem oldódott meg, annak ellenére, hogy szüntelenül sürgetjük. A közeli tűzoltóaktanyától kértünk vonalat, de hosszadalmas az ügyintézés. Talán már folyamatban van az engedélyeztetése. Belátom, a gyorsaság rengeteget számít, éppen ezért felvetődött a gondolata annak is, hogy mentésre beállítanánk egy akkumulátoros motorcsónakot, feltéve, ha az illetékesek engedélyezik.

A rendőrség a fenti sajnálatos eset után ismét bejárta a területet és a korábbi előírások megszigorításán túl — egyelőre — további három bóját kihelyezését rendelte el.

K. P. — H. Zs.

KULTURÁLIS AJÁNLAT

(július 8-ig)

FAKLYA FILMSZÍNHÁZ
Június 24-én 4, 6 és 8 órakor: A rózsza neve (NSZK—olasz).
25—26-án 4 órakor: Rém-mese (amerikai rajzfilm), 6 és 8 órakor: A rózsza neve (NSZK—olasz).
27-én 4, 6 és 8 órakor: Vong asszony kincsei (szovjet).
28—29-én 4, 6 és 8 órakor: Diplomás örömlány (angol).
30-án 4, 6 és 8 órakor: Érints meg és menj (ausztrál).
Július 1—2-án 6 és 8 órakor: Érints meg és menj (ausztrál).
3—5-én 6 és 8 órakor: A kicsi kocsi Monte Carlóba megy (amerikai).
6-án 6 és 8 órakor: Taxisoför (amerikai).

GÖZÖN ISTVÁN MŰVELŐDESI KÖZPONT
Június 23-án 9—11 óráig: Szünidős program napközis csoportok részére. Nemezelek.
25-én Magányosok klubja. Kirándulás a Kiskunmajsai-fürdőbe.
30-án 21.15 órakor: Múzeumkert Esték. „Csak a nőknem fog az idő...”

Július 7-én 20.30 órakor: Múzeumkert Esték. „Nyár-estli Kabaré”.

Július 7-én 9—11-ig: Szünidős program. Papírhajtogatás. **ÁLTALÁNOS MŰVELŐDESI KÖZPONT**
Július 9-én 20 órakor: Waterbury Chorale amerikai együttes és sztárvendégeinek „Az élet ígérete” című műsora.

JURINOVITS MIKLÓS

ÜTTÖRŐHÁZ

Hétköznapokon 9—18 óráig, szombaton 13—18 óráig számítógépes és sportjátékok.

Június 25-től július 3-ig: Üttörőházi szaktábor Kunfehértón.

Július 4—15-ig a strandfürdőben úszótábor.

THORMA JÁNOS MŰZEUM

Régiséggyűjtők, múzeumalapítók. Időszakkiállítás. Nyitva hétfő kivételével naponta 10—18 óráig.

Halas a kiskun mezőváros című állandó kiállítás megtekinthető hétfő kivételével naponta 10—18 óráig.

GYŰJTEMÉNYEK HÁZA

(Bokányi D. u.)

Váci György könyvkötő mester, és Csorba Tibor festőművész állandó kiállítása. Nyitva naponta 10—18 óráig. Hétfőn zárva.

VEGH KÚRIA

(Bajcsy-Zs. u. 5.)

Díszegi Balázs Munkácsy-díjas festőművész állandó kiállítása. Megtekinthető péntek, szombat és vasárnap 10—18 óráig.

CSIPKE MŰZEUM

(Házilipari Szövetkezet Kossuth u. 37/a.)

Nyitva minden nap 9—12 és 13—16 óráig.

VÁROSI KÖNYVTÁR

Nyitva hétfőtől péntekig naponta 9—19 óráig. Szombaton 8—13 óráig. A gyermekrészleg ugyanebben az időben áll az olvasók rendelkezésére.

HÍRTÜKÖR

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ '88. A KISZ Városi Bizottsága és a Sóstó KFT kétnapos szórakoztató programmal várja fiataljainkat július 2—3-án a sóstói strandfürdő területén. A ma már hagyományos találkozó a sportolási lehetőség mellett vidám, zenés műsorral csábítja az ifjúságot.

Letelepülők. Halas és vonzáskörzetének területén az elmúlt időszakban 12 román állampolgár telepedett le. Valamennyiüknek megoldódott a lakás- és munkaügyi problémája.

KIEGÉSZÍTÉS. Az elmúlt számunk Sarokba szorítva rovatában megjelent cikkünk említett rendezvényének csupán helyet adott az AMK, a szervező a KISZ és az Üttörőház volt. Eppen ezért a történetekért az AMK nem vállal felelősséget.

Előre fizetünk! A halasi Cipészipari Szövetkezet nem vállalja az ottfelejtett lábbelik javításának költségeit. Ezentúl a szolgáltatásért előre kell fizetni a javíttatónak. (Reméljük, megfelelő bizonylat ellenében.)

ÚSZÓVERSENY. Diákolimpiát rendeztek úszásból a Vízmű strandján. Az általános iskolák pontversenyében a Felsővárosi Általános Iskola nyerte a vándorserleget.

Sportműsor (július 9-ig)

Munkahelyi Olimpia

A kispályás labdarúgó bajnokság utolsó fordulóját rendezik meg június 24-én 17 és 18 órai kezdettel a Garbai Sándor Ipari Szakmunkásképző, a Ganz Gépgyár, a Papíripari Vállalat, a II. Rákóczi Mg. Szakközépiskola és a városi sportpálya pályáin.

A férfi kézilabda mér-

közések június 28-án a Bernáth Lajos Kollégium,

a női kézilabda mérkőzések június 30-án és július 7-én a Fazekas Gábor utcai Általános Iskola pályáin 17, 18 és 19 órakor kezdődnek.

Döntő, július 9-én 9 órától a városi sportpályán labdajátékokban és atlétikai számokban.

Triatlon

Július 3., 7.50 óra Sóstó: Halasi Hajtás '88.

Vass Katalin

Halasi Tükör

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat, a Kiskunhalasi Vörös Október Tsz., a Kiskunhalasi Vörös Szikra Tsz., a KUNEP Kiskunhalasi Építőipari Vállalat, a Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára és a Kiskunhalasi Városi Tanács lapja

Szerkesztő a szerkesztőbizottság

A szerkesztőbizottság vezetője: Földi Lajos

Felolós szerkesztő: Hátori Imre

A szerkesztőség címe:

6400 Kiskunhalas, Köztársaság u. 17. — Telefon: 22-144

Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat

Felolós kiadó: Forgács Péter igazgató

88 1153 PNY Kiskunmajsai Telepe

Felolós vezető: Viktor János